

mentów motoryzacyjnych (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1528), zmienioną uchwałą Nr 86 Prezydium Rządu z dnia 20 lutego 1952 r. (Monitor Polski Nr A-20, poz. 245).

§ 2. Autobusy, samochody specjalne, pojazdy samochodowe wyremontowane przez Centralę Spółdzielni Transportu oraz pojazdy samochodowe zaliczone do kategorii I mogą być sprzedawane przez Centralę Spółdzielni Transportu tylko na podstawie rozdzielników ustalonych przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

§ 3. Samochody osobowe i motocykle kategorii II Centrala Spółdzielni Transportu może sprzedawać bez ograniczeń jednostkom wymienionym w § 1 oraz osobom fizycznym, z zachowaniem pierwszeństwa dla pracowników pracy, racjonalizatorów produkcji oraz fachowców, których charakter pracy uzasadnia potrzebę posiadania pojazdu samochodowego.

§ 4. 1. Pojazdy samochodowe III kategorii, z wyjątkiem autobusów i samochodów specjalnych, które

przeznaczone są na rozbiórkę w celu uzyskania części zamiennych lub na złom, w razie gdy nie istnieje możliwość ich wykorzystania, mogą być w wyjątkowych przypadkach za każdorazową zgodą Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego sprzedane do wyremontowania i dalszego użytkowania.

2. Minister Transportu Drogowego i Lotniczego w terminie 2 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej uchwały wyda zarządzenie ustalające sposób kwalifikacji pojazdów samochodowych i części do nich na złom.

§ 5. Uchwała uchyla wydane przepisy dotyczące sprzedaży pojazdów samochodowych pochodzących z akcji przekazywania nadmiernych remanentów motoryzacyjnych.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

255

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 lutego 1952 r.

w sprawie ustalenia wzoru urzędowego blankietu wekslowego wartości 1,50 zł.

Na podstawie art. 29 ust. 2 zdanie drugie dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się dodatkowo urzędowy blankiet wekslowy w cenie 1,50 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 120 zł.

§ 2. 1. Urzędowy blankiet wekslowy, przewidziany w § 1, wykonany jest na papierze posiadającym w przezroczu wodny znak bieżący. Wymiar blankietu wekslowego wynosi około 280 × 110 mm.

2. Blankiet wekslowy składa się z trzech części: tekstu objaśniającego, winiety oraz części przeznaczonej na napisanie umowy wekslowej. Tekst objaśniający zawiera napis: „Urzędowy blankiet wekslowy do sumy wekslowej nie przekraczającej 120 zł”. Winieta składa się z trzech tarcz: górna i dolna są okrągłe, środkowa — owalna. Tarcze górna i środkowa posiadają tło ciemne, tarcza dolna — tło jasne. Na tarczy górnej umieszczone jest godło Państwa, na tarczy dolnej — liczby i litery „1 zł 50 gr”, oznaczające cenę, na tarczy owalnej napis „Opłata skarbową 1 zł 50 gr”. Wszystkie tarcze okolone są ornamentacją z motywów roślinnych i giloszowych.

Część trzecia, przeznaczona na wypełnienie umowy wekslowej, zawiera tekst:

„ . . . dnia 19 . . . Na
 zapłać za ten
 weksel na zlecenie sumę

 Płatny”

3. Kolor druku jest granatowy, winieta na poddruku szarym.

§ 3. Zarządzenie niniejsze nie narusza przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 1950 r. w sprawie ustalenia niektórych wzorów znaczków skarbowych i urzędowych blankietów wekslowych (Monitor Polski Nr A-129, poz. 1613) i zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 stycznia 1951 r. w sprawie ustalenia niektórych wzorów znaczków skarbowych i urzędowych blankietów wekslowych (Monitor Polski Nr A-8, poz. 129).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

256

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lutego 1952 r.

w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w podatku od nieruchomości i w podatku od lokali od części budynków, zajmowanych na pokoje gościnne.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych w podatku od nieruchomości i w podatku od lokali od części budynków, stanowiących własność Państwa, a pozostających we władaniu władz i urzędów

państwowych oraz zakładów bądź instytucji państwowych — zajmowanych na pokoje gościnne przez pracowników wymienionych jednostek.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski